

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط نگرش به یادگیری الکترونیک و خودتنظیمی در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی علوم شناخت و تعلیم و تربیت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

ناصر محمدی احمدآبادی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور، دکتری مشاوره

علی محمد طامهری - دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی درسی دانشگاه پیام نور مرکز تفت

خلاصه مقاله:

از آنجایی که عوامل دخیل و موثر در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان بسیار زیادند و به عوامل گوناگون در داخل نظام آموزش و پرورش و عوامل خارج از نظام آموزشی تقسیم می شوند و بین آن عواملی وجود دارند که بیش از همه دارای اهمیت بیشتری هستند، لذا این تحقیق با هدف ارتباط متغیرهایی مانند یادگیری الکترونیک و خودتنظیمی در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان انتخاب و به بررسی و تبیین آن پرداخته شد. باتوجه به اینکه یادگیری الکترونیکی رویکرد جدیدی در حوزه آموزش و یادگیری پدید آورده و امکان یادگیری را در هر زمینه برای هر فرد، در هر زمان و در هر مکان فراهم نموده لذا در مقطع کنونی پیشرفت تحصیلی دانش آموزان نیازمند دارا بودن نگرش مثبت به این امر می باشد. مطالعات اخیر در این زمینه همگی بر این عقیده اند که نگرش به یادگیری الکترونیکی و خودتنظیمی تأثیر مثبت و معناداری بر پیشرفت تحصیلی دارند. هر چند برخی مطالعات نیز یادگیری الکترونیکی را به عنوان چالش قلمداد می کنند اما به نظر میرسد یادگیری الکترونیکی با استفاده از ابزارهای مربوطه میتواند در این زمینه مؤثر واقع گردد.

کلمات کلیدی:

یادگیری الکترونیک، خودتنظیمی، پیشرفت تحصیلی، دانش آموز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1142793>

